

František Vajrauch

František Vajrauch se narodil 18. prosince 1945. Jeho otec se jmenoval František Vajrauch, matka Štěpánka Vajrauchová. František měl dvě starší sestry Stanislavu a Marii. Společně bydleli v Litomyšli na malém náměstí zvaném Bělidla ve vlastním domě, který nechal v roce 1927 přestavět ze staré stodoly Františkův dědeček. V přízemí bylo Truhlářství František Vajrauch a syn. Firmu založil Františkův pradědeček už v roce 1892 a Františkův tatínek byl od roku 1929 jejím spolujednatel.

Do první třídy František nastoupil 1. září 1952 na Základní školu na dnešní Zámecké ulici. Protože mu po ukončení základní školy komunisté nedovolili studovat restaurování nábytku a dali mu na výběr mezi prací v dolech nebo u soustruhu, šel se František učit nástrojařem do učiliště TOSu (Továrny obráběcích strojů) ve Svitavách. Po vyučení pracoval dva roky v TOSu, pak přešel na jinou dělnickou profesi do Juranových závodů v Litomyšli.

V roce 1966 nastoupil ve Vysokém Mýtě základní vojenskou službu. Po ní se vrátil do Juranových závodů.

Oženil se 18. prosince 1968 a s manželkou Jaroslavou rozenou Francovou bydleli v domě na Bělidlech.

V roce 1969 mu komunisté dovolili, aby si udělal maturitu. Od září 1969 dojížděl pět let do České Třebové na večerní průmyslovou školu pro pracující. Během studia se mu narodily dvě děti - 22. září 1970 dcera Lenka a 28. května 1974 syn Lukáš.

Když František v roce 1974 dostudoval, domníval se, že vedení Juranových závodů vyhoví jeho žádosti o přeřazení na lepší práci. To se ale nestalo, proto využil nabídky z Melioračního družstva v Litomyšli a nastoupil tam na pozici vedoucího opravárenských dílen.

Na severozápadním okraji Litomyšle se v té době začal budovat „obchvat Litomyšle“, který byl ale naplánován městem a vedl i přes náměstí Bělidla. Všechny domy tam měly být zbourány. Tedy i bývalá truhlárna znárodněná v roce 1950 a zavřená v roce 1953, kde dosud stály všechny stroje. František Vajrauch se rozhodl, že postaví rodinný domek, kam zařízení bývalé rodinné truhlárny přestěhuje. Na konci Litomyšle na Benátské ulici získal nevyužívanou zahradu, se švagrem Miroslavem Vachem vytvořili plán skupiny šesti řadových domků a František začal svépomocí jeden z nich, číslo 1008, stavět. Vajrauchovi se na Benátskou ulici přestěhovali 28. září 1976. Do sklepa, který byl pod celým domem, přestěhovali i truhlářské stroje.

V roce 1979 opět František Vajrauch změnil zaměstnání – stal se vedoucím mechanizace a dopravy na Okresní správě silnic ve středisku Litomyšl.

V březnu 1989 dostal povolení k poskytování služeb v oboru drobné truhlářské práce, v prosinci 1989 ukončil pracovní poměr na Okresní správě silnic a začal doma vyrábět dřevěné hračky.

V květnu 1991 si nechal zaregistrovat ochrannou známku Vajrauch a syn – truhlářství, v roce 1992 si zažádal o živnostenský list a oficiálně obnovil firmu, kterou před sto lety založil jeho pradědeček.

V roce 1994 udělal spolujednatel firmu syna Lukáše a v roce 2003 mu svůj podíl prodal.